

TÍTOL: Addicte al parc

Valor: Per acabar amb l'avorriment, l'alcohol no funciona. En canvi, un parc i mitja dotzena d'amics van molt bé.

AVI: (BEGUT I CANTANT) Tralarà, larà, larà. Una bóta de rom i una d'aiguardent, una bóta de rom i molta olor de gent¹.

XAVIER: Així arribava l'avi cada divendres a la nit. De seguida que el sentia, sortia a esperar-lo, perquè em semblava molt graciós.

AVI: (EBRI) Quin és el nét més estimat de tota la Terra?

XAVIER: A mi em feia riure molt veure'l fent tentines, amb la camisa per fora i dient bajanades, però, a la mare, la preocupava molt.

MARE: (PREOCUPADA) Almenys ha arribat sa i estalvi... El pot atropellar un cotxe o el poden robar pel carrer.

XAVIER: Aquest era l'espectacle de l'avi cada setmana, fins que vam decidir canviar de casa.

AVI: Heu vist quin parc hi ha a la cantonada? És molt bonic. Demà hi aniré a fer un tomb.

XAVIER: L'avi no s'equivocava. El millor de la casa nova era aquell parc. On vivíem abans només es veien passar cotxes tota l'estona; en canvi, aquí era molt agradable obrir les finestres i sortir a caminar.

AVI: A veure si ho endevineu.

XAVIER: Què ha passat, avi?

AVI: Tinc mitja dotzena d'amics nous.

XAVIER: De debò, avi?

AVI: És clar, fill. Hem estat parlant tot el matí. Hem quedat que ens tornarem a veure aquesta tarda al parc.

XAVIER: Des d'aquell dia, cada matí i cada tarda, els set avis s'asseuen a parlar al parc. De què? De quan un era detectiu i l'altre mariner. De quan els cotxes costaven 100 euros. De les noies que van festejar. Dels vells temps. De tot, però de tot vol dir de tot.

AVI: Si algú em ve a buscar, sóc a l'oficina.

¹ "Les rondes del vi", de J. Soler Amigó i Jaume Arnella, del disc "Les rondes del vi", 1968, de Jaume Arnella.

XAVIER: L'oficina de l'avi és el parc. Li ha posat aquest nom perquè és allà de nou a dues i de tres a set cada dia. El millor de tot és que fa molt temps que no s'emborratxa els divendres, com abans.

AVI: Addicte?

XAVIER: Sí, avi... Ja no ets addicte a la beguda?

AVI: (RIENT) No, fill. Ara sóc addicte al parc.

XAVIER: (INSISTINT) De debò, avi?

AVI: De debò, fill. Al parc he trobat allò que sempre havia buscat.

AVI: (FELIÇ) Per sort, ara m'ho passo bé sempre, no només els divendres, i tinc mitja dotzena d'amics amb qui parlar.

XAVIER: Li vaig dir a l'avi que quan completés la dotzena d'amics organitzés un equip de futbol, però ell em va dir que amb els sis amics que té ja goleja l'avorriment i la soledat, i amb el cap clar.